

det mellem Stat og Kirke, Regeringen ønsker nedsat.

J. P. Nielsen: Naar det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) sammen med andre ærede Medlemmer stiller sig paa det Standpunkt, at man ikke straks kan gennemføre al dansk Lovgivning i de sønderjydske Landsdele, maa jeg tilstaa, at jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gennemføre den Lovgivning, der er Tale om i dette Tilfælde. Jeg kan ikke indse, at det strander paa andet end en ringere Velvillie hos de sønderjydske Menighedsraad. Ellers er der intet i Vejen for, at den Ordning, vi fik gennemført her i Landet i 1919, kan gennemføres den Dag i Morgen dernede. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde ikke Øje for det, der laa til Grund for, at de sønderjydske Menighedsraad ikke vilde gaa med til Udstykning af Præstegaardsjord, og derefter betonedede, at man frygtede for en Hensmuldring af Kapitalerne, maa jeg gentage, hvad jeg sagde før: Der sker ingen Hensmuldring af Kapitalerne. Naar Jorden kommer ind under Loven af 4. Oktober 1919, er der en Garanti for, at Menighederne dernede beholder den Kapital, som Jorden udgør. Hvis der ikke er Lovgivning paa det Omraade, kan de afhænde Jorden, og saa kan deres Kapital bortsmuldrer. Det, at Loven af 4. Oktober 1919 gælder dernede, indeholder en Garanti for, at den Kapital, som Jorden er for dem, ikke smuldrer bort.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) gjorde opmærksom paa, at jeg havde sagt, at Menighedsraadene repræsenterede nærmest andre Partianskuelser end de socialdemokratiske, og det ærede Medlem mente, at dette var rigtigt. Det ærede Medlem saavel som senere Talere, der talte om vor Agitation blandt Befolkningen, mente, at vi vilde stille Husmændene, Landbrugsarbejderne o. s. v. contra de andre, og det ærede Medlem frygtede meget for, at vi ved de kommende Menighedsraadsvalg skulde fylde Menighedsraadene med Husmænd og Arbejdsfolk. Ja, det trænges der saamænd i høj Grad til, og det ærede Medlem kan trøste sig med, at det gør vi saamænd i alle Tilfælde, for det er vist, efter hvad vi har set her, ganske nødvendigt, at der kommer andre, mere samfundsmæssige Opfattelser til Orde i de sønderjydske Menighedsraad. De nuværende svarer efter min Mening slet ikke til det Navn, de bærer.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen gav en juridisk Begrundelse af Menighedsraadenes Ret til Jorderne dernede. Derom

vil jeg gerne sige, at naar jeg har levet i et andet Land end Danmark, har jeg altid underkastet mig de Love, som gjaldt dér, og naar Sønderjyderne nu er kommet til Danmark, har de overfor den Forpligtelse, vi har til at bringe Forholdene dernede paa lige Fod med Forholdene i det øvrige Danmark, en Forpligtelse til at underkaste sig de danske Forhold. Derom synes jeg ikke, der kan være nogen Tvivl. Og jeg kan endelig ikke se, at det gør nogen Forskel i Ejendomsforholdet, om Afgiften af Præstegaardsjorden fastsættes af en Kommission, Skyldraadsmedlemmerne dernede, eller af Menighedsraadene selv. Der kan absolut ikke være en principiel Forskel paa Ejendomsforholdene dernede og de tilsvarende her. Det principielle maa jo ligge deri, at den Lov, vi allerede har, Loven af 1922, paalægger Menighedsraadene at udstykke Præstegaardsjorderne. Har Menighedsraadene den fulde Ejendomsret, saa har de naturligvis ogsaa Ret til at sige, at de vil gøre og lade med denne Ejendomsret, som de vil, og, som de ogsaa siger nu, naar de har Ejendomsretten, vil de have den fulde Forvaltningsfrihed. Naar derfor det ærede Medlem kunde tænke sig at beholde den nuværende Lovgivning paa dette Omraade, maa jeg sige, at jeg kan ikke se, at der paa den og det, her foreslaas, er nogen som helst principiel Forskel. Der er kun Spørgsmaal om, hvem der skal fastsætte Afgiften af Præstegaardsjorderne. Er det Menighedsraadene selv, der skal gøre det, eller er det Skyldraadsmedlemmerne, som heroppe ansætter Jordværdien? Men det kan jo ikke gøre nogen Forskel i den nævnte Henseende. Det, der er det samme, er, at Jorden skal udstykkes.

Endvidere er der sagt, at der er tilstrækkelig Jord i Sønderjylland. Men der er udtrykkelig af mig — og ogsaa fra anden Side — gjort opmærksom paa, at det, der mangler i Sønderjylland, er Jord paa rimelige Vilkaar, og det er derfor, den højtærede Kirkeminister har fremsat dette Lovforslag. Det er oplyst af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at Jorden dernede i mange Tilfælde er oppe i en Pris af over 150 pCt. af, hvad den er ansat i Værdi til. Som jeg sagde, da jeg havde Ordet første Gang: De sønderjydske Landarbejdere og Husmænd, hvoraf mange har gjort Krigen med, kan forlange at faa Jord paa lige saa rimelige Vilkaar som Ungdommen heroppe; de har i hvert Fald ikke haft Lejlighed til at samle mere Mammon end de, der har været heroppe. Jeg tror, at naar Modstanden er saa stærk ogsaa fra de Menighedsraadsmed-